

Nr 3.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om höjning av inkomstgränsen för skyldighet att avgiva självdeklaration till inkomstbeskattning.

(2:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion I: 350 av herr *Ola Persson* m. fl. har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att höja gränsbeloppet från nuvarande 600 kronor till 1 200 kronor där skyldighet att avgiva självdeklaration till inkomstbeskattning skall föreligga för fysisk person och att ändring av följande lydelse införes i Taxeringsförordning 28 september 1928.

3 kap. III. 26 §. 1 mom.

2. Fysisk person — — — antingen

a) nästföregående år — — — statlig förmögenhetsskatt.

b) under beskattningsåret haft inkomst av beskaffenhet, att skattskyldighet därför åligger honom enligt kommunalskattelagen eller förordningen om statlig inkomstskatt, och i sådant fall tillika hans enligt kommunalskattelagen beräknade taxerade inkomst i någon annan kommun eller hans enligt förordningen om statlig inkomstskatt beräknade taxerade inkomst uppgått, i fråga om sådan person, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret, till minst 1 200 kronor, och i fråga om annan person till minst 100 kronor; eller

c) vid beskattningsårets utgång — — — vad som skolat gälla för den avlidne.»

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet hänvisa till motionen.

Den reform av det kommunala ortsavdragssystemet, som beslöts år 1950, innebar bl. a. en höjning av ortsavdragen. I anslutning till denna omläggning, som skall tillämpas vid taxering första gången år 1953, framlades i proposition nr 180 till 1951 års riksdag förslag till bl. a. ändrade bestämmelser för fysiska personers skyldighet att avgiva självdeklaration. Riksdagen godkände propositionen utan ändring.

Jämlikt 26 § 1 mom. taxeringsförordningen, i dess sålunda antagna lydelse, är fysisk person från och med 1953 års taxering skyldig att utan anmaning till ledning för egen taxering för inkomst avlämna självdeklaration, därest hans bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskatt-

ningsåret uppgått, om han varit bosatt här i riket under hela beskattningsåret, till sammanlagt minst 1 200 kronor och eljest till sammanlagt minst 100 kronor. I fråga om person, som under beskattningsåret varit gift och under större delen av året levt tillsammans med den andra maken, skall vid bedömandet av deklarationsskyldigheten hänsyn tagas, förutom till hans egen inkomst, även till boets och den andra makens inkomst.

Enligt utskottet tillhandakommet protokollsutdrag har första kammaren den 12 februari innevarande år beslutat att till utskottet överlämna ett samma dag av herr Ola Persson inom kammaren avgivet yttrande av följande lydelse: »Herr talman! På mina egna och mina medmotionärers vägnar får jag anmäla, att vi ej längre vidhålla yrkandet i vår motion I: 350, och anhålles att detta yttrande måtte delgivas vederbörande utskott.»

Utskottet. I den förevarande motionen har hemställts, att skyldigheten att avgiva självdeklaration, som enligt nu gällande bestämmelser inträder vid en taxerad inkomst av 600 kronor, i stället skall inträda vid en taxerad inkomst av 1 200 kronor.

En av motionärerna har, såsom framgår av ovan återgivna protokollsutdrag från första kammaren, förklarat, att motionärerna icke längre vidhålla yrkandet i den föreliggande motionen.

Då syftet med motionen redan är tillgodosett genom lagstiftning, finner utskottet motionen icke böra till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen I: 350 av herr Ola Persson m. fl. om höjning av inkomstgränsen för skyldighet att avgiva självdeklaration till inkomstbeskattning icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 februari 1952.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Franzon, Gustaf Elofsson, Petrén, Velandér, Falk, Ramberg, Niklasson, Damström och Magnusson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Björklund, Jonsson i Skedsbygd, Orgård, Persson i Svensköp, Sundström, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn och Sjölin.